



– За внука е рано, но аз и бабата сме готови.

Мисли над една вестникарска страница

Признавам, вниманието ми беше привлечено от стряскащо заглавие. В най-тиражирания централен всекидневник (в-к „Труд“, от 10 януари) с едри букви е написано „БЮДЖЕТ 2008 Е БИЛ ИЗДЪНЕН“. Първата мисъл, която ти хрумва, след като си фиксираш това едро заглавие, е съвсем логична – какви престъпници, аджеба, са ни управлявали. И защо прокуратурата и съдът досега не са натикали всички тях зад решетките?

После се замисляш – а откъде иде тази информация? Дори сегашните управляващи, чиито езици вече половин година не престават да бъдат неистинни или полуистинни, дори те не отрекоха, че по средата на годината, в която дойдоха на власт, бюджетът (но за 2009 година) е бил с около 200 милиона лева излишък. При вече вилнееща криза. А споменатата по-горе предишна, 2008 година, както на всички е известно, приключи с излишък от над 3 милиарда лева. С които, по силата на съществуващото у нас законодателство, разпоредителни функции за тяхното разходване осъществиха парламентът и правителството (предишното).

Ако някой от това правителство, или някой от тогавашното парламентарно мнозинство беше сложил в джоба си и левче от тези излишъци, и ние щяхме да адмираме извършителите на разкритието.

Но погледнете кой надува сирената на това „Бюджет 2008 е бил издънен“? Сметната палата и, без съмнение, най-вече нейният председател Валери Димитров. И тук възникват купища въпросителни. Същото лице беше

председател и в предишните години – 2007, 2006. Същите бяха управляващи и тогава, както и през въпросната 2008 г. Излишъци, в рамките на няколко милиарда, имаше и тогава и част от тях бяха харчени в рамките на позволеното от закона. С друга част от тях се натрупваше фискалният резерв на държавата. Иначе как този резерв би достигнал впечатляващата сума от 7,7 милиарда лева – която сума предишното правителство остави на разпореждане на сегашното.

Но въпросът ни е за поведението на този Валери Димитров или неговата институция. Като анализираме фактите, идва ни на ум една ученическа сентенция – „Прави наколенки на по-горните“. Иначе как да си обясним, ако наистина „бюджет 2008“ е бил издънен, а независимата институция Сметна палата си е мълчала? От какво са се страхували – или може би от факта, че председателят Валери Димитров, като лице от царската партия, е пазил от обществени удари вожда си Сакскобургготски. Сега вече няма кого да пази, царската партия бе изхвърлена на политическото бунище.

Сега трябва „да се правят наколенки“ на следващите управляващи. Да върви по дяволите независимостта на институцията.

Никой не се смущава пред дори елегантно поднесените истински факти – от вестника, разбира се. Като този, че държавата е увеличила пет пъти капиталовите разходи за метрото на столицата. Т.е. с 500 процента. Че стотици милиони левове разпределя за довършване на строителни обекти на об-

щините. Нали същото извърши сегашният премиер Бойко Борисов със следващия бюджет – като отиде и видя започнати и недовършени обекти, примерно в Благоевград, в Сливен, в Смолян. Все общини, на които министър Плевнелиев беше спрял държавното финансиране.

Ще оспори ли Валери Димитров „законността“ и на тези харчове или ще ръкопляска на медийната пушилка около тях, която не пропусна да си направи Бойко Борисов?

Обясненията за този „издънен бюджет“, набивани ни в съзнанието от политическия еквилибрист Валери Димитров, би следвало да се съобразят с една съвсем точна експертна оценка. На бившия финансов министър Пламен Орешарски: „Упорито се опитвах да обясня, че за 2008 година всички допълнителни разходи, които направихме – 1,2 милиарда лева по решение на парламента и 400-500 милиона лева по решение на Министерския съвет, общо над 1,5 млрд. лева – бяха изразходвани по съответния ред за сметка на неизвършени други разходи по бюджет, тоест реализирани икономии по програми на централния републикански бюджет“.

Решението на парламента за разходването на споменатата сума значи, че бюджетът придобива друга рамка. Ако с тези суми не бяха извършени плащанията, щеше да се увеличи фискалният резерв.

Но щяха да останат като държавни дългове.

Хайде да попитаме някого от корифеите на икономическата мисъл кое е по-изгодно за държавата!

Димитър ПЕТРОВ

Кризата – на чий гръб? И защо?

От стр. 1

Предполагам за никого не е изненада, че при сегашната криза нито един от фалиралите капиталисти не си тегли куршума, нито пък скочи от високите етажи на собствените си билдинги.

Както стана със стотици семейства, примерно в САЩ. През цялата втора половина на миналата година идваха информации оттам – еди кой си, или еди кои си, глави на семейства, останали без работа, изхвърлени на улицата, изправени пред безизходица – разстреляли цялото си семейство, децата и жената, а накрая теглили куршум и на себе си.

Макар и по-малко, такива информации дойдоха и от други места – Италия, Германия, Испания.

Същото се случи на няколко места и в България.

До миналата година приемахме петте или шестте процента безработни за нещо съвсем нормално. /Боже господи, нормално безработни – а до преди две десетилетия решавахме проблема с работната сила, като всяка година наемахме до 60 хиляди работници от чужбина – от Югославия, Куба, Полша, Виетнам/. Сега, т.е. до средата на миналата година – пет или шест процента безработни. И това се считаше за значителен успех на функциониращата държава.

През втората половина на тая изтекла година за съвсем кратко време

ЧИСЛОТО НА

БЕЗРАБОТНИТЕ СКОЧИ

С 90 ХИЛЯДИ ДУШИ

Изчислено е, че с тези деветдесет хиляди души безработицата у нас е достигнала до осем про-

цента. Някои казват, че това не било чак толкова много. Макар ние, комунистите, да смятаме, че и един процент, че и един човек да остане на улицата, това е черно петно за държавата, за обществото.

Други анализатори смятат, че в съвсем кратко време процентът на безработните у нас ще достигне двуцифрено число. Някъде около 15-16 на сто. Такава мисъл споделя известният икономист проф. Чавдар Николов: „Задълбочаването на безработицата започна още от първите дни на новата година. Двучифрени числа. Ако някой може да ни каже с колко ще се задълбочи безработицата – той е ясновидец“. И друг икономист допълва тази мисъл, макар и малко по-различно – Петър Ганев от Института за пазарна икономика: „Ако се говори за безработицата обаче, малко вероятно е в края на тази година да отбележим особен напредък“.

А не би трябвало източник за такава информация да бъде някой от отвъдното. Фактите обаче се оказват доста потулени при целите кресливи уверения на сегашните властимащи, че при тяхното управление всичко ще се върши при пълна откритост и прозрачност. А за капитала и да не говорим. Почти всички известни наши анализатори смятат, че днес тайна е цялата дейност на частния капитал.

Някои от фактите можем само да ги сглобяваме. В системата на енергетиката, примерно, се очаква още през първите месеци на годината да бъдат съкратени около 16 хиляди души – 5 400

енергетици и 10 400 миньори. Пред спиране са ТЕЦ-овете в Перник, Бобов дол, Пловдив, Габрово, Сливен, Димитровград. Около една трета от целия състав са предвидените за съкращение от мобилните оператори „Евроком“ и „Кейбълтел“ – 300 души. Подминаваме стотиците, ако не и хилядите строителни фирми, които са пред неизбежен фалит и които ще изхвърлят на улицата няколко десетки хиляди души. Най-фрапиращо, поне от известните факти, е решението на правителството да изтрие от програмата за помощ на крайно нуждаещите се инвалиди, изразена с така наречените асистенти – намаляването е от 9000 на 4000 души – т.е. съкратени са пет хиляди души. Стръска мотивът – икономии в бюджета. Като имаме предвид, че сумите, които се дават на тези асистенти, са равни на сумата на минималната заплата, т.е. 240 лева, става ясна цялата античовечност на решението.

Говорим за безработните.

А работещи ли са онези, на които „чорбаджиите“ не изплащат с месеци наред дори ония мизерни суми, които са им определили при „едностранното“ договаряне. Чорбаджиията говори, а кандидатът мълчи и се съгласява. Защото в противен случай трябва да се върне обратно, на улицата, където са безработните. Кое то пък си е чисто средновековно грабителство.

Но това е „демократията“ – тя обслужва едрата, властващата, печелившата, могъщата частна собственост на едри-те капиталисти.

ПРОЧЕТЕНО

ТОЙ И ТОЙ

„Единственият противник на ГЕРБ в момента е самият ГЕРБ“.

Така каза Бойко Борисов. „Единственият противник на СДС е кризата“ – казваше навремето Иван Костов. „Няма да има компромис към никой, който посегне“, каза Бойко Борисов. „Ще отрежа всички „сини“ крадливи пръстчета“, казваше Иван Костов.

„Благодаря ви, че ви има“, каза Цветанов на Борисов. „Благодаря, че живеем под слънцето на Иван Костов“, казваше депутатката от СДС-София Мария Стоянова.

„Всичко това не би било възможно без Борисов“, каза във видеобръщение лидерът на ЕНП Вилфред Мартенс. „Амиго, Иване“, каза преди девет години лидерът на Испанската народна партия Хосе Мария Аснар, приветствайки Костов заедно с още четирима десни премиери от Европа. „Амиго, Иване“ поне беше избран с явен вот за председател на СДС с 1662 гласа „за“, 11 „против“ и 20 „въздържали се“.

„Бр. Бойко Борисов бе избран за шеф на ГЕРБ със 100% „за“. Кое то се е случвало само на Тодор Жив-

ков, Симеон Сакскобурготски и Ахмед Доган. Само на последния той не е бил лична охрана.“

...на фона на това, което се случва, БСП изглежда най-демократичната партия в България...

...партията ГЕРБ ще се развива. Обезпокоителното е, че повечето от нейните членове са в нея не заради идейни предпочитания, а защото си харесват лидера или защото се чувстват по-сигурни в организация, която е на власт...“

Илия ПЕТРОВ,
бивш депутат от СДС,
в-к „Труд“, 12.01.2010